

3833

3. Beh. af Forst. t. Finantslov f. Finantsaaret 1880—81.

3834

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg skal her til svare, at det er mig umuligt, at sige Mere, end jeg allerede har sagt. Jeg har tilkendegivet min Beredvillighed til at bringe disse Spørgsmaal, der jo allerede tilbørlig have været under Overveielse, under fornyet Overveielse. Jeg har udtalt min Anstueelse derom, og videre kan jeg ikke gaa med Hensyn til disse Spørgsmaal. Jeg kan ikke love et bestemt Resultat allerede nu, da det maa være afhængigt af nærmere Overveielse

Lh. Nielsen: Det er Vædringsforslaget under Nr. 26, om hvilket jeg ønsker at sige et Par Ord. Den ærede Ordfører bemærkede, at han af to Grunde var imod Forslaget, for det Første fordi han var meget glad ved at komme til at arbejde sammen med den ærede Formand i Finantsudvalget (Berg), og dernæst fordi Forslaget er kommet saa sent til os. Jeg kan jo ikke negte, at jeg vilde have ønsket, at en Beredvillighed til Samarbejde mellem de Herrer vilde have givet sig tilkjennde paa nogle flere Punkter end det, her ligger for. Jeg skal paa flere Meningsfællers Vegne udtale mig om dette Forslag, og jeg kan da ikke Andet end erkjende, at det er Forslag, man med god Grund kan vedtage. Arbejderhjemmet for de døvstumme Piger har bestaaet siden 1869, og i den Tid har det vist gjort meget Gavn. Det har et dobbelt Formaal, nemlig ikke alene at hjælpe de døvstumme Piger til at blive istand til selv at fortjene deres Føde, men ogsaa det Formaal, at de, der ikke kunne det, kunne faae en Art Hjem paa dette Sted, og det, tror jeg, er meget bedre for dem, efter det løse Kjendskab, jeg har til Institutet, end at de, saa at sige, blive udsatte for alle Vinde. Det Budget, som dette Arbejderhjem har, viser, at der er en Indtægt af 21,000 Kr., hvoraf omtrent Halvdelen indkommer ved Pigerne's eget Arbejde, Resten dels fra Amtet dels fra Private. Der er omtrent 35 Piger i Hjemmet, og hvorvel man maaske nok kunde ønske at se Forholdene anderledes ordnede, ogsaa der, maa jeg dog for min Part have den Opfattelse, at det er bedre, at de komme der end blive satte ud blandt Fremmede. Jeg kan derfor ikke se bedre, end at det ikke er et ubilligt Forlangende, at Statskassen yder 3,000 Kr. til, naar Private og Amtet give saa Meget. Jeg skal desuden her gjøre opmærksom paa, at det ikke er nogen særlig Kjøbenhavns Anstalt; af de 35 Piger ere ikke

mere end 8 her fra Kjøbenhavn. — Ved samme Leilighed tror jeg, det er rigtigt at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at der, som sagt, maaske er adskillige Forhold ved det nævnte Arbejderhjem, som kunde ønskes ændrede, saaledes at Rumforholdene bleve noget forbedrede og tilbørlig ogsaa Arbejdsforholdene. Smidlertid maa man erkjende, at Anstalten har arbejdet under temmelig trykkende Forhold. Hvorvidt denne Bevilling vil føre til, at den bliver bedre stillet, skal jeg ikke udtale mig om; det er muligt, at de 3,000 Kr. ikke vil strække til. Jeg vil i hvert Fald finde det ønskeligt, at Forholdene blive noget bedre, baade Arbejds-, Rum- og Luftforholdene. Jeg vil bede den høitærede Minister om, gennem Bestyrelsen — han kan jo ikke direkte gribe ind — at have sin Opmærksomhed henvendt paa det Forhold, og jeg vil da sige, at selv om man i kommende Aar skulde give lidt Mere, vilde jeg nok være med dertil. Jeg tror, at det gaar flere ærede Medlemmer ligesom mig, og navnlig det Underudvalg, der har set paa Forholdene derude, maa erkjende, at det er en god Anstalt, der virker formaals-tjenligt. Jeg skal derfor anbefale Forslaget til Vedtagelse. Da jeg har Ordet, kan jeg ikke Andet end gjøre et Par Bemærkninger om Forslagene under Nr. 29 og 30. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører for Mindretallet vel meget stødte i Krigsbasunen om, hvad der skulde komme i kommende Aar. Den Dag, den Sorg! Lad os først se, hvad der til den Tid kommer til at ligge for. Naar den høitærede Minister har forelagt et særligt Lovforslag om Universitetet, har jeg veri fra Ministerens Side — men maaske jeg tager feil — set den Opfattelse, at Finantsloven burde ikke gjøres til Rumleplads for denne Sags Ordning. Jeg udtalte allerede under Finantslovens 1ste Behandling, at ligesom det vistnok var Ministeriets Mening, at Demokratiet har gjort Overgreb, naar det vilde bruge Finantsloven som Løstestang til at vippe Ministerier med, saaledes havde Ministeriet ogsaa den Opfattelse, jeg nylig omtalte. Jeg henpegede i den Anledning til, hvorledes Rampen i 1877—78 foreløbig havde faaet en Slags Afslutning, og jeg skal ikke komme tilbage dertil; men jeg udtalte tillige, at ligesom dette ogsaa var Ministeriets Opfattelse, saaledes troede jeg i adskillige Skridt fra Regjerings Side og særlig i det Lovforslag, der var forelagt om Universitetet, at se den Erkjendelse, at